

OBEC DŘÍTEŇ

ZPRAVODAJ

NEPRODEJNÉ

Foto: Mgr. Vladimíra Antoňů

obce Dříteň

určeno pro občany

Bílá Hůrka - Dříteň - Chvalešovice - Libív -
Malešice - Radomilice - Strachovice -
Velice - Záblatí - Záblatíčko

2

2023

Vážení spoluobčané!

Podařil se nám dokončit léta připravovaný projekt revitalizace strachovských rybníků. Jedná se o kompletní obnovu dvou rybníků, které byly v minulosti neodborným zásahem (odstraněním hráze) spojeny do jednoho. Tímto zásahem se stal rybník v podstatě nefunkční, nedal se v plném rozsahu napustit, zarůstal náletovými dřevinami, rákosím a travou, až došlo k úplné devastaci.

Vrátili jsme se k moudrosti našich předků, když oni tyto rybníky budovali. Věřím, že nyní rybníky budou našim občanům sloužit dlouhá léta. Investice do tohoto projektu činila 5.996.008,14 Kč bez DPH za Horní strachovský rybník (nyní Velký) a 5.859.623,89 Kč bez DPH za Horní strachovský rybník (nyní Malý).

Za realizaci děkuji všem, kteří se na této akci podíleli, zejména pak firmám BULDOK stav, s. r. o. a Š+H Bohunice, s. r. o. Velké díky patří také Ministerstvu zemědělství, které z dotačního titulu „Podpora opatření na drobných vodních tocích a malých vodních nádržích“ podpořila tento projekt částkou 2.000.000 Kč na každý rybník. Ještě jednou moc děkuji.

Dále bych chtěl v rámci realizace projektu vyzvat některým zastupitelům, zejména pak panu Polákovi a panu Hoškovi, kteří se snažili jakýmkoliv způsobem tento projekt shodit, hanit a dokonce neposkytnout v rozpočtu na realizaci finanční prostředky a tím připravit obec o dotaci, že občané v místních částech mimo Dříteň nejsou občané druhé kategorie. Také chtějí, aby se investovalo, tam kde žijí, do obnovy majetku přírody, lesů atp. I oni mají svá přání, tužby a oprávněné požadavky na kvalitu života. Takováto investice tam bezesporu patří, zvláště pak při pohledu udržitelnosti kvality života do budoucnosti. Záměr této akce byl projednáván již v minulosti a dokonce byl zahrnut v Programu rozvoje obce Dříteň, vydaným v roce 2021 na základě usnesení zastupitelstva obce. Nechápu proto, z jakého důvodu jmenovaní pánové znevažují rozhodnutí minulých zastupitelstev a rady obce. Sami se můžete přesvědčit, když budete sledovat hlasování našeho zastupitelstva.

Váš starosta obce Josef Kudrle

X. Dříteňské pouťové slavnosti

PÁTEK 14. července

20:00 Pout'ová zábava, hraje kapela „Globus“

SOBOTA 15. července

– sportovní hřiště ve Dřítině za tělocvičnou

13:00 Prodejní stánky

13:00 Sportovní závody

13:00 Lukostřelba

13:15 Glasbalancerské vystoupení

14:00 Žongléřské vystoupení

14:30 Kouzelnické vystoupení

15:30 Provazochodecké vystoupení

15:45 Pirátská show

17:00 Fotbalové utkání

13:00–18:00

Zámecká výstava (zámek)

– **FOTOGRAFIE** (Mgr. Vladimíra Antoňů)

– **OBRAZY** (Anna Atexingerová,
Jana Fronová, Jarmila Votrubová)

– Prodejní výstava kaktusů

NEDĚLE 16. července

– zámek a nádvoří zámku

10:00 Mše svatá v kostele Sv. Dismase

11:00 Tradiční pouť

11:00 Zámecká výstava (zámek)

– **FOTOGRAFIE** (Mgr. Vladimíra Antoňů)

– **OBRAZY** (Anna Atexingerová,
Jana Fronová, Jarmila Votrubová)

– Prodejní výstava kaktusů

13:15 Kapela „Spolektiv“

14:15 Vystoupení dětí

14:30 Módní přehlídka

14:45 Orientální taneční skupina Aiwa! tribe

15:00 Pohádky „O vlkovi a kůzlatech“ a „O Koblížkovi“

16:30 Heidi Janků a skupina HeidiBand

18:00 Kapela „Kocourovo kartáč“

Vstup zdarma

BLAHOPŘEJEME OSLAVENCŮM

Z rozhodnutí obecní rady budou členky Sboru pro občanské záležitosti navštěvovat pouze oslavence s kulatým výročím 70, 75, 80, 85 let a od 90 let všechny oslavence. Pokud si někdo nepřeje být zveřejněn, prosíme o včasné sdělení.

NAROZENÝM V ČERVENCÍ

Prokop Josef
Mach Josef
Kolář Jiří
Bílý Milan
Landa Václav
Votánková Anna
Dušková Anna
Pilečková Libuše
Toušková Helena

NAROZENÝM V SRPNU

Slepička Václav
Mrázek Jiří
Boudová Zdeňka
Elsnic Zdeněk
Plojhar Václav

NAROZENÝM V ZÁŘÍ

Staňková Marie
Brandýský Jaroslav
Kolářová Marie
Václavíková Jindřiška
Kroníková Věra

*Všem oslavencům přejeme vše nejlepší
a hlavně hodně zdraví do dalších let!*

VÝPIS Z 2. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE DŘÍTEŇ KONANÉHO DNE 20. 3. 2023

Kompletní zápis a usnesení je k dispozici na Obecním úřadě ve Dřítěni

Zapisovatelka: Bc. Eva Zimová

Přítomni: Dle prezenční listiny

Omluveni: 0

Ověřovatelé: Libor Waldhauser, Karel Tůma

ZO projednalo a schválilo všemi přítomnými hlasy doplnění programu. ZO bere na vědomí usnesení přijaté na 1. zasedání ZO - schváleno všemi hlasy ZO.

1. ZO projednalo a schvaluje všemi hlasy změnu katastrálních hranic území obce Dívčice a obce Dřítěň, dle geometrického plánu č. 915-614-65/2022.

2. ZO projednalo a schvaluje všemi hlasy dodatek č. 2 ke smlouvě o výpůjčce pro Základní školu a Mateřskou školu Dřítěň.

3. ZO projednalo a schvaluje všemi hlasy příjem dotací od KÚ na volby prezidenta ČR v částce 259.000 Kč a od SFŽP na výsadbu listnatých stromů v částce 498.644 Kč.

4. ZO projednalo a schvaluje všemi hlasy rozpočtové opatření č. 3/2023 dle přílohy.

5. ZO projednalo a schvaluje všemi hlasy žádost o zajištění projektové dokumentace včetně vyřízení pravomocného stavebního povolení na polní cesty v k. ú. Chvalešovice a dále o následnou realizaci.

6. ZO projednalo návrh o prověření způsobu zadání veřejných zakázek na opravu a odbahnění vodní nádrže Horní Strachovický rybník-velký v částce 5.996.008 Kč bez DPH a opravu a odbahnění vodní nádrže Horní Strachovický rybník-malý v částce 5.859.623 Kč bez DPH a to zejména ve vazbě na schválený rozpočet 2022.

ZO zároveň pověřuje finanční výbor k prověření výše uvedených skutečností a k vypracování písemné zprávy reagující na dotazy č. 1-3, která bude předložena a projednána na následujícím zasedání ZO a ukládá starostovi obce vypracovat písemné stanovisko k oprávněnosti zadání veřejných zakázek. Schváleno 9 hlasy pro 6 hlasů se zdrželo.

Interpelace:

Ing. Petr Polák - apel na včasné odpovědi na dotazy občanů a zastupitelů obce

Jiří Prošek - dotaz na fungování a účel víceúčelové budovy v Záblatí

Pavel Vobr - dotaz na realizaci komínu v dílně Miroslava Jeřábka ve Dřítěni

VÝPIS Z 3. MIMOŘÁDNÉHO ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE DŘÍTEŇ KONANÉHO DNE 3. 4. 2023

Kompletní zápis a usnesení je k dispozici na Obecním úřadě ve Dřítěni

Zapisovatelka: Bc. Eva Zimová

Přítomni: Dle prezenční listiny

Omluveni: Dle prezenční listiny

Ověřovatelé: Libor Waldhauser, Miroslav Lébl

ZO projednalo a schválilo všemi přítomnými hlasy program ZO

1. ZO projednalo a schvaluje všemi hlasy darovací smlouvu pro darování obecního autobusu na Ukrajinu a pověřuje starostu k podpisu smlouvy.

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ

Dne 31.3. naši školku navštívilo divadlo Zvoneček se svojí pohádkou Jak pejsek s kočičkou malovali vajíčka. Jelikož se blížily Velikonoce, pejsek a kočička nás s nimi seznámili. Kočička postupně nacházela barvy a napadlo jí, že by do nich mohla dát bílá vajíčka. Když je vyndala, vajíčka byla obarvená a tím kočička s pejskem zjistili, jak se barví vajíčka. Během představení jsme si poslechli krásné písničky a divadlo se nám moc líbilo, proto jsme ho na konci ocenili velkým potleskem.

Dne 17.4. nám byla divadlem Šnečkem představena pohádka o Zlatovlásce. Příběh vypráví o Jiříkovi, který i přes zákaz krále okusí kousek kouzelného hada a začne rozumět zvířecí řeči. Aby nebyl za trest popraven, musí králi dovést Zlatovlásku. Jiřík se vydá do světa, aby úkol splnil, a cestou pomůže mravencům, rybě a ptáčkovi, kteří mu za oplátku pomůžou splnit úkoly, které musí Jiřík splnit, aby Zlatovlásku získal. Nakonec se do sebe Jiřík se Zlatovláskou zamilovali a stali se králem a královnou. Představení jsme odměnili potleskem, protože se nám velmi líbilo.

Dne 11.5. naši školku navštívilo divadlo LUK se svojí pohádkou O neposlušných kůzlátkách. Pohádka ukazuje na vychytralost vlka, který byl schopný si nechat opilovat jazyk a nabílet tlapku moukou, aby se mohl vydávat za maminku kůzlátka, a kůzlátka ho pustila k sobě domů. Nako-

nec se vlkovi nepodařilo přelstít kůzlátka a vše dobře dopadlo. Příběh se nám velmi líbil a na závěr jsme ho ocenili velkým potleskem.

AKCE MŠ

Dne 4.4. třídy naší školky navštívili Velikonoční zajíčci. První dětem rozdával velikonoční nadílku a druhému děti ukazovaly, jak umějí také skákat jako zajíčci. Zajíčkům děti řekly i básničku a jejich návštěva se nám velmi líbila.

Koncem dubna, proběhla na naší zahradě jízda zručnosti. Děti si mohly přinést svá kola, odstrkovadla nebo koloběžky, na kterých překonávaly trať plnou překážek. Za splnění jízdy, která se všem dětem velmi povedla, dostaly všechny děti diplom a sladkou odměnu.

SKUPINA ČEZ

Dne 28.4. ve školce proběhla v dopoledních hodinách, za pomoci školáků, oslava čarodějnic. Děti za pomoci rodičů plnily úkoly. Za každý splněný úkol dostaly razítko a po nasbírání všech razítek si došly pro odměnu v podobě sladké myši. Počasí nám přálo a dopoledne plné zábavy jsme si všichni skvěle užili.

Dne 16.5. jsme společně s rodiči oslavili Den matek. Děti si na třídách připravily pro rodiče bohatou besídku plnou písniček, básniček, dramatizace a tance. Na závěr děti svým maminkám předaly dárky. Všichni jsme si moc užili společně strávené odpoledne.

Dne 31.5. se všechny třídy naší školky vydaly společně na výlet do Kovářova do zábavného parku Zeměráj. Zde jsme navštívili dětskou herní vesničku inspirovanou 19. stoletím, velké dřevěné bludiště, hernu pod střechou, čekali nás návštěva osady Budařov, kde nám bylo představeno středověké obydlí a na závěr jsme si prošli stezku naboso. Cestou jsme vyřešili několik hlavolamů a ani o vodní hrátky nebyla nouze. Počasí nám vyšlo výborně a společně jsme si celý den velmi užili.

Dne 1.6., za spolupráce školáku, pro nás byl připravený pohádkový les. Na stanovištích na nás čekali pohádkové postavy jako například Šmoulkové, Shrek, Spongebob, Tři prasátka a další. Děti jednotlivě plnily úkoly a za každý splněný úkol dostaly odměnu. Dopoledne bylo skvělé a odnášíme si spoustu krásných zážitků.

Dne 2.6. na oslavu Mezinárodního dne dětí se naše třídy postupně vydaly do místního obchodu, kde si vybraly sladkost v podobě nanuka.

Dne 6.6. pro nás byl připravený velmi zajímavý program v podobě návštěvy hasičů Jaderné elektrárny Temelín. Představili nám vybavení hasičského vozu, mohli jsme si vyzkoušet hasičské oblečení, prolézali jsme tunelem, vyzkoušeli jsme si hasičský přístroj a mnoho dalšího. Dopoledne pro nás bylo velmi přínosné a spousta dětem se splnil jejich sen. Tímto bychom hasičům chtěli moc poděkovat.

Za MŠ Bc. Petra Trnková

Jaro je pro mnohé nejkrásnějším ročním obdobím. Na jaře je i naše škola velice aktivní. Život ve škole byl od dubna do konce školního roku opravdu pestrý.

V rámci našeho školního vzdělávacího programu máme i realizaci kurzů. Na začátku dubna se konal environmentální kurz ve Stožci

určený pro žáky 7. třídy, a to pod pedagogickým vedením paní učitelek Mgr. Věry Koudelkové a Mgr. Bohumily Kopecké. Denní program je vždy připraven pracovníky SEV Stožec, večerní program pod vedením pedagogů byl zaměřen na hry k utužení vztahů v kolektivu.

Na konci dubna to byl branný kurz pro žáky 8. třídy pod vedením třídní učitelky Mgr. Lenky Novákové a asistentky pedagoga Bc. Adély Pavlovič. Žáci spolu s pedagogy odjeli do Penzionu Pístina.

Do programu kurzu byly začleněny tyto aktivity: základy poskytování první pomoci, ochrana obyvatelstva za mimořádných událostí, jak si zabalit evakuační zavazadlo, orientace v terénu, práce s mapou a buzolou a vybrané tábornické dovednosti, jako byly rozdělávání ohně, vaření v kotlíku, morseovka a úklid ohniště.

Od středy 7.6. do pátku 9.6. proběhl sportovní kurz pro žáky 9. třídy. Hlavní náplní kurzu byla turistika a netradiční sportovní aktivity, jako jsou geocaching, jóga a workout. Pedagogický dohled zajišťovaly paní učitelka třídní Mgr. Anna Morávková a asistentka pedagoga Bc. Adéla Pavlovič.

Soutěže

I v posledních třech měsících letošního školního roku se mohli žáci zapojit do soutěží. Paní učitelka Mgr. Bohumila Kopecká uspořádala pro žáky 2. stupně Rybářskou olympiádu.

Paní učitelka Mgr. Valerie Soukupová měla na starosti přípravu žáků na dopravní soutěž.

25.4.2023 se konalo oblastní kolo dopravní soutěže mladých cyklistů v Týně nad Vltavou. Obě družstva (mladší žáci z 5. třídy: Tereza Zachová, Tereza Kroneislová, Samuel Šíma, Radim Pfeffer a starší žákyně 9. třídy: Aneta Svobodová, Jana Jackovová, Lucie Pazourová, Ema Bočková) se umístila na 2. MÍSTĚ. Děkujeme za skvělou reprezentaci naší školy a gratulujeme!

Každý rok přihlášíme naše malé fotbalisty do celorepublikové soutěže McDonald's Cup. Fotbalové zápasy si s radostí zahráli chlapci od 1. třídy až po 5. třídu.

Pěvecká soutěž

SKUPINA ČEZ

Úspěšné dívky ze školního kola pěvecké soutěže reprezentovaly školu v okresním kole. Všechny byly šikovné a získaly stříbrné pásmo. Opět srdečně gratulujeme.

Projekty, a exkurze

přednášky

Několik týdnů naši žáci pracovali na projektu „Město z odpadků“. Téměř ve všech předmětech se zabývali tématy: třídění odpadu, recyklace, plány měst, vybavení měst apod. Kromě poznatků, které si každý odnesl, vytvořili žáci v rámci třídních skupin úžasné modely měst, které jste mohli vidět 15.3.2023 při veřejné výstavě.

Pro vás, kteří jste výstavu nestihli, máme alespoň fotografie a... Třetíáci s paní učitelkou K. Rušínovou dokonce složili písničku a natočili klip! https://youtu.be/HTz1H_cEG2k

Sportovní odpoledne

SKUPINA ČEZ

V rámci Oranžového roku se odpoledne ve středu 24.5. sešli na hřišti pedagogové, žáci a jejich rodiče, aby společně strávili čas při sportování. Učitelé připravili netradiční

disciplíny jako například hod koštětem, či špejlí, skok s batohem na zádech, jízda s kolečkem i na kolečku. Sportovní odpoledne se zúčastněným moc líbilo a byla to i příležitost pro neformální setkání rodičů s učiteli.

Senioři ve škole

Dne 6.6.2023 nás, na pozvání školy, navštívily seniorky z pečovatelského domu v Dřítěni. Záměrem této návštěvy bylo navázání vzájemné komunikace a vztahů mezi sousedy v jedné obci. Seniorky se zúčastnily výuky v předmětu etiketa společně s žáky 7. a 9. třídy a velmi aktivně se do procesu vyučovací hodiny zapojily. Práce v každé třídě probíhala ve skupinách za využití pracovních listů, grafické vizualizace učiva, výukového videa a vzdělávacího kvízu.

Cílem společné výuky bylo motivovat žáky k prosociálnímu chování, osobnostnímu a sociálnímu rozvoji, vzájemného poznávání i poznání sebe sama. Seniorům jsme se snažili nabídnout nevšední zážitek a možnost efektivně využít svůj volný čas ve společnosti mladší generace.

Předpokládáme, že tento projekt byl počátkem společného sdílení času a příznivých mezigeneračních vztahů v obci.

Projekt: Den pro školu

Pro 9. třídu jsme připravili akci, a to v rámci projektu Den pro školu nebo také Pozvěte odborníka do školy. Paní učitelka Veronika Bartoušková se domluvila s panem Mgr. Veldou, který pracuje jako zdravotnický záchranář pro nemocnici v Českých Budějovicích a byl ochoten přijet k nám do školy a připravit pro devátáky interaktivní dopoledne. Žáci se během projektového dopoledne dozvěděli o jeho profesní cestě, jak se stal záchranářem, dále o prevenci zdraví ve vztahu k dětem a dospívajícím a viděli praktické ukázky první pomoci. Pan Mgr. Velda zapojil žáky i do resuscitace.

Školní exkurze ZOO Hluboká

Žáky 2. stupně čekal v zoologické zahradě atraktivní program. Každá třída měla jinou náplň:

VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

Hmyzí planeta (6. třída)

Není plaz jako plaz (7. třída)

Na pytlácké stezce (8. třída)

Na pytlácké stezce (9. třída)

Před, nebo po vzdělávacím programu

mu (dle ročníku) žáci vyplňovali pracovní list související s rostlinami a živočichy v ZOO, po splnění úkolu následovala individuální prohlídka ZOO.

1. stupeň

Jednotlivé třídy 1. stupně navštívily například planetárium v Českých Budějovicích, prožily dopoledne s hasiči, zúčastnily se na výstavišti Dobrodružství s technikou, spolu se svými třídními učitelkami připravily úžasnou besídku ke Dni matek, pod vedením paní učitelky Mgr. Kateřiny Rušínové nás děti 1. stupně potěšily na Jarním koncertu.

Škola v přírodě s plaváním

Poslední týden v dubnu odjeli třetáci a čtvrtáci na Šumavu do hotelu Fontána Blue Marine na týden na školu v přírodě, kde plnili i kurz plavání.

Program od ZŠ Plavání a instruktorů Petra, Vojty a Jirky byl velmi pestrý a přiměřený věku žáků. Během dne se jim střídalo plavání s jinými sportovními aktivitami. V úterý byli na hřišti, ve středu na vycházce a ve čtvrtek v tělocvičně. 2x za den měli lekci plavání 30 minut suchá příprava + 60 minut v bazénu. Nechyběla ani první pomoc. V odpoledním bloku probíhala výuka, při které jsme využili tablety, které jsme si vzali s sebou ze školy.

Večer byl zábavný program – v pondělí deskové hry, v úterý výtvarné práce, ve středu byl hudební večer a ve čtvrtek diskotéka na rozloučenou. Naučili se nové tance, které si tančí o přestávkách. Vše měli instruktoři pečlivě připravené a žákům se hezky věnovali. Ubylo neplavců a těšíme se na další kurz příští školní rok v Písku.

Mgr. Kateřina Rušínová

2. stupeň pro 1. stupeň a pro mateřskou školu

Žáci druhého stupně pomáhali při organizaci Pohádkového lesa jak pro děti z mateřské školy, tak pro děti 1. stupně. Měli za úkol v kostýmech pohádkových postav připravit stanoviště s úkoly. Pohádkový les se opravdu pohádkově vydařil.

Absolventský ples

SKUPINA ČEZ

Největší společenskou událostí pro žáky 9. třídy je jejich absolventský ples. Letos se konal 19.5. v sále pohostinství. Přípravy byly náramné, nic se nesmělo podcenit – ani playlist, ani výzdoba sálu. Pochvala a poděkování za krásný zážitek patří paní učitelce třídní Mgr. Anně Morávkové, paní pedagogické asistentce Bc. Adéle Pavlovič a všem děvčátkům, kteří se plesu zúčastnili. Celý ples moderovala paní učitelka Mgr. Bohumila Kopecká, která nezapřela, že je výbornou ochotnicou herečkou. Poděkování patří i ostatním kolegyním, které přiložily ruce k dílu, aby se vše zdařilo.

Dívkám i chlapcům to moc slušelo. Krásná akce!

Mgr. Blanka Vlasáková, ředitelka školy

Školní zájezd do Francie a Anglie

V neděli 28.5. jsme se zájemci o školní zájezd vyrazili z dříteňské návsi. Velice pohodlným autobusem libereckých Bílých tygrů jsme úspěšně v pondělí ráno dorazili do cíle – do Paříže. Provoz byl velice plynulý, a tak jsme se do centra dostali již po půl osmé, prohlídka mohla začít! Prošli jsme Latinskou čtvrtí a pak jsme se krátce pokochali u katedrály Notre Dame. Na návštěvu světoznámého muzea Louvre nám bohužel nezbyl čas, jelikož jsme byli nuceni vyčkat téměř dvouhodinovou frontu u pokladny u Eiffelovy věže. Ovšem všechno to zklamání a méně příjemné čekání nám plně vynahradily zážitky z návštěvy této pařížské dominanty! Na poslední chvíli jsme se dozvěděli, že je otevřené i nejvyšší patro, a tak radost a dojmy z překrásného a dech beroucího výhledu byly nepopsatelné. Abychom všechno zvládli, naše pěší tempo bylo skutečně velice rychlé. Pro některé žáky tak i fyzicky náročnější. Všichni to ale zvládli, a tak jsme náš „přelet“ zakončili volnější procházkou u baziliky Sacre Coeur. Odtud jsme se večer přes bulvár Champs-Élysées kolem Vítězného oblouku přesunuli k přístavu Calais do hotelu F1, kde jsme nocovali.

Ráno jsme se nalodili na trajekt a pluli jsme směrem k britským ostrovům. Po vylodění jsme dojeli do Londýna a nabrali síly na další pěší výkon. Procházka Londýnem vedla kolem Buckinghamského paláce přes St. James park, poté kolem sídla britského premiéra, Downing Street, Westminster Abbey a Houses of Parliament. Úterní prohlídku jsme zakončili dalším ohromným zážitkem nejen pro fotbalové fanoušky, a sice návštěvou fotbalového stánku Stamford Bridge, kde sídlí Chelsea FC. Tamní průvodce byl velice milý a vstřícný - anglicky mluvil pomalu a srozumitelně, a tak pro nikoho nebyl problém se orientovat, prohlídku si maximálně užít a místy i naprosto spontánně reagovat na průvodcovy nelehké fotbalové otázky. Někteří žáci i na vlastní kůži pocítili, jak probíhá tisková konference hráčů po zápase. A všichni jsme si vyzkoušeli, jak se sedí ve fotbalové šatně těchto londýnských velikánů ☺ Večer jsme se přesunuli autobusem na meeting point k supermarketu Sainsbury's, kde si žáky vyzvedly hostitelské rodiny. V hostitelských rodinách si žáci potvrdili, že jsou velice zdatní v komunikaci v anglickém jazyce a poznali další kapitoly reálií anglicky mluvící země – zvyklosti v rodinách, společné snídaně či večere, rozdíly mezi britskými a českými domácnostmi apod.

Ve středu jsme měli odpočinkový den – podnikli jsme výlet na jih Anglie do nedalekého Brightonu. Nemohli jsme nenavštívit vyhlídkovou věž i360, která nám poskytla opět neskutečný výhledový zážitek, a Sea life akvárium, kde se nám tajil dech tentokrát ale ne z výšek, ale mořských hlubin a podmořského života. V Brightonu se žáci dočkali i dlouho očekávaného rozchodu – během volných chvil si někteří užívali lunaparku, někteří legendárního „fish and chips“ a někteří „jen“ moře. Pro některé žáky to bylo první setkání s mořem v životě – byla jsem velice potěšena, že i tento neopakovatelný zážitek tento školní zájezd dětem poskytl. Odpoledne jsme ještě navštívili bílé křídové útesy Seven Sisters – dle žakovských hodnocení pro některé opět velice silný zážitek.

Poslední den jsme strávili opět v Londýně. Tempo bylo volnější, a tak jsme si užili i plavbu lodí po Temži, propluli jsme pod světoznámým mostem Tower Bridge. Po vyloďení jsme se prošli kolem válečné lodi HMS Belfast, přes most Millenium Bridge (známého z filmu o Harry Potterovi) ke katedrále Svatého Pavla. Poté jsme se vydali na prohlídku Tower of London, kde jsou uloženy britské korunovační klenoty. Na závěr jsme přeletěli Temží lanovkou k O2 aréně, kde už na nás opět věrně čekal náš autobus, který nás dovezl zpět do přístavu Dover.

Cesta zpět byla šťastná a velice plynulá, a tak jsme úspěšně dorazili do cíle v pátek 2.6. již po 14. hodině. Věřím, že si žáci zájezd užili naplno! Nakonec jejich komentáře a závěrečné hodnocení mluvily za vše – když nebylo zbytlí, použili ruce i nohy ☺, při jakékoli krizové situaci zachovali chladnou hlavu a vše řešili v klidu a rozmyslem, naši zemi a naši vesnici reprezentovali velice pokorně a slušně, s námi „táhli za jeden provaz“ – veškeré naše pokyny respektovali a dodržovali, což samozřejmě také přispělo k úspěšnému a bezproblémovému průběhu celé akce.

Chtěla bych poděkovat všem rodičům za to, že umožnili svým dětem tento školní zájezd absolvovat, a za důvěru v nás vloženou, a paní zástupkyni Mgr. Blance Bunešové a paní učitelce Mgr. Petře Lysenko-Chvílové, které se mnou tvořily pedagogický trojhlásek.

Mgr. Anna Morávková

Družinový výlet

V sobotu 3.6.2023 se vypravili zájemci ze všech oddělení školní družiny na výlet do našeho hlavního města. Jedním z cílů bylo Království železnic. Zde nás čekal předem objednaný technický program, kde jsme se seznámili s interaktivním robotickým zařízením. Poté následovala prohlídka celé expozice. Byli jsme obzvláště nadšeni z možnosti si vyzkoušet řízení a manipulaci vozu metra, tramvaje či autobusu. Zmenšené modely vláček byly také úžasné.

Druhá část naší výpravy se konala v okolí zámku Konopiště, oblíbeným sídlem následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este. Zde jsme se vydali po naučné stezce, s názvem „Pod stromy.“ V hradním příkopu u zámku nás

přivítal medvěd Jiří, který na Konopišti bydlí od roku 2011 a příjemným zpestřením celé procházky se stala prohlídka dravců. Výlet jsme zakončili dobrou zmrzlinou na parkovišti pod zámkem.

Jarní besídka pro dobrou pohodu

V úterý 4.4.2023 proběhla v sále dřítenského pohostinství Jarní besídka pro dobrou náladu, kterou pro rodiče přichystaly děti ze školní družiny.

Úvodní básní děvčata ze třetí třídy krátce přivítala rodiče, paní ředitelku, paní zástupkyni a ostatní přítomné. Potom již následoval vlastní program, kdy se v jednotlivých číslech vystřídali žáci napříč z první až páté třídy.

Děti si pro svá vystoupení připravily dramatizaci pohádky o Budulínkovi, tanec na píseň Buchet je spousta scénku „Učitelka Anežka Lídlová“, báseň Broučci na pouti či tanečně pohybové číslo na skladbu Zelená je tráva.

Děti si pro svá vystoupení připravily dramatizaci pohádky o Budulínkovi, tanec na píseň Buchet je spousta scénku „Učitelka Anežka Lídlová“, báseň Broučci na pouti či tanečně pohybové číslo na skladbu Zelená je tráva.

Na závěr nechyběla ani společná písnička Večerníček od Karla Černocho. V době, kdy bylo potřeba uklidit pódium a připravit ho na další představení zazněly před opoňou vtipy, básničky a přísloví. Celým programem diváků provázel Český Honza a kouzelná babička v podání děvčat z páté třídy.

Vychovatelky ŠD

VÝLET SENIORŮ DO PRŮHONICKÉHO PARKU NA ZÁMEK KONOPIŠTĚ

SKUPINA ČEZ

Pro naše seniory byl dne 23. května uspořádán velmi pěkný výlet do průhonického parku, kde bylo vše nádherně rozkvetlé, a opojná vůně některých rododendronů se nedala opomenout. Parkem nás provedla paní průvodkyně. Viděli jsme jen část parku, na průzkum celého parku by možná ani den nestačil. Po občerstvení v Průhonicích jsme pokračovali na komentovanou prohlídku zámku Konopiště. Trasa z parkoviště k zámku byla trochu náročnější, ale všichni ji bravurně zvládli.

SETKÁNÍ SENIORŮ

SKUPINA ČEZ

Setkání seniorů proběhlo za doprovodu živé hudby, moderní písně roztančily nemalý počet seniorů.

Čtvrteční odpolední setkání bylo tak příjemným zpestřením pro naše seniory, nechybělo tradiční hudební vystoupení dětí.

Těšíme se na další setkání v roce 2024

VE CHVALEŠOVICÍCH SE RYBY BODOVALY

SKUPINA ČEZ V těsném sousedství Jaderné elektrárny Temelín patřila sobota 13. května sportovním rybářům. Ti za podpory Skupiny ČEZ soutěžili ve Chvalešovicích na Luži. Lovce neodradilo ani poměrně chladné počasí. Ve Chvalešovicích, místní části obce Dříteň, se celkem 29 lovců, z toho 10 dětí, zapojilo do Jarního rybářského závodu u zdejšího návesního rybníku Luže, který pravidelně pořádají tamní dobrovolní hasiči. Zde ovšem lovily obě věkové kategorie současně, shodně v čase od sedmi do patnácti hodin. „Jarní rybářské závody jsou první ze dvou pravidelných rybářských závodů, které zde každoročně pořádáme za podpory nedaleké Jaderné elektrárny Temelín Skupiny ČEZ a samozřejmě také obce Dříteň,“ uvedl ředitel soutěže, starosta Sboru dobrovolných hasičů (SDH) Chvalešovice, Tomáš Bína.

Lovilo se podle pravidla „Chyť a pusť“. Všechny ryby se tedy do rybníka Luže, obhospodařovaného chvalešovickým SDH, vrátily zpět. Ty, které putovaly na gril v rámci posezení po skončení závodu, hasiči připravili předem. Koupili je za mimořádně sníženou cenu podobně jako klobásy z vyhlášené domácí uzenářské výroby Rychtářů Protivín. I zde bylo občerstvení pro všechny zdarma.

O vítězi soutěže na rybníku Luže rozhodoval bodovaný součet délek ulovených ryb, přičemž body přinášely pouze úlovky od 30 centimetrů. Tedy například: Minimálních 30 centimetrů = 30 bodů. Kapr je navíc oceněn bonusem 100 bodů. 30 centimetrů dlouhý kapr tak na konto lovců připsal 130 bodů. Vítězem sobotního závodu se mezi dospělými stal Petr Mráz s celkovým ziskem 1625 bodů. Druhé místo obsadil Petr Schánilec s 1610 body a třetí Miroslav Buneš s 1360 body. Prvenství v dětské kategorii si od Luže odnesl patnáctiletý David Dvořák (735 bodů). Za ním se umístil devítiletý Zdeněk Peroutka (724 bodů) a jedenáctiletá Tereza Dvořáková (586 bodů).

Pohár za nejdelší rybu získal také už zmiňovaný Petr Schánilec za kapra 62 centimetrů.

Podobné akce stmelují lidi, prohlubují dobré sousedské vztahy a přispívají k přátelské atmosféře v obci. V tomto směru je pro nás dlouholeté partnerství s Jadernou elektrárnou Temelín zcela zásadní. Díky jejímž příspěvkům a podpoře je sportovní, kulturní a společenský program v obci mnohem bohatší.

Petr Pokorný

STAVĚNÍ MÁJKY A ČARODĚJNICKÁ STEZKA

SKUPINA ČEZ

Stavění májky, symbolu jara a ochrany vesnice, je tradice, jejíž kořeny na našem území sahají zpět až do 15. století. Aby tato tradice v naší obci nevymizela, rozhodlo se SDH Dříteň v letošním roce „do práce“ zapojit i naše nejmenší občany. Samotnému vztyčení ozdobeného stromu předcházela čarodějnická stezka, v rámci níž si mladí hasiči ze Dřítně připravili několik stanovišť s jednoduchými úkoly, za jejichž splnění získali všichni malí účastníci vedle drobných sladkostí také barevné fáborky, kterými následně májku ozdobili. Poslední dubnový den s sebou přinesl krásné slunečné počasí, a proto se většina z malých účastníků po vztyčení májky zdržela ještě na opékání buřtů a spálení čarodějnice. Po setmění, kdy se děti odebraly do peřin, rodiče převzali hlídku u nově postavené májky a tu díky tomu nikdo neukradl.

SDH Dříteň

JARNÍ OBVODOVÉ KOLO HRY PLAMEN

SKUPINA ČEZ

Byla sobota 6. května a obec Dříteň se, stejně jako tomu bylo na podzim loňského roku, opět ocitla pod náporom desítek mladých hasičů, kteří sem v rámci jarního obvodového kola hry Plamen - celorepublikové soutěže mládeže v požárním sportu - přijeli poměřit své síly. S úderem 10 hodiny se na louce u Kočínského rybníka sešlo celkem 14 týmů mladých hasičů, dle věku rozdělených na starší a mladší žáky, pro které byla připravena disciplína požárního útoku a štafetového běhu s překážkami CTIF. Starší žáci své síly navíc poměřili v požárním útoku CTIF – disciplíně, která se až do letošního roku běhala hlavně ve vyšších kolech Plamene a v základním obvodovém kole měla premiéru.

Těsné výsledky z podzimního obvodového kola a s tím související obrovská chuť si vybojovat postup do kola okresního byly základními ingrediencemi příjemně elektrizující a napínavé atmosféry, která po celou dobu soutěže panovala. I přesto, že všechny týmy předvedly potlesku hodné výkony, na stupních vítězů mohli stanout pouze ti nejlepší. V kategorii mladších žáků se celkovými vítězi obvodového kola stali mladí hasiči z Drahotěšic, následování týmy z Olešníka a Hluboké nad Vltavou. Domácí mladší žáci se sice v jarním obvodovém kole blýskli velmi rychlými časy (2. místo ve štafetě CTIF a 3. místo v požárním útoku), neplatný pokus v jedné z disciplín podzimního kola je však v konečném pořadí posunul až na 5. místo. Celkovými vítězi v kategorii starších žáků se nakonec stali mladí hasiči z Drahotěšic, které na stupních

vítězů doplnili soutěžící z Olešníka a domácí tým Dřítně, který si tímto skvělým výsledkem zajistil postup do okresního kola soutěže Plamen, které se odehrálo 3. června v Ledenicích. I přesto, že naši starší žáci museli na tuto soutěž odjet doplnění o dva žáky mladší, ukázali, že mezi okresní špičku rozhodně patří, a v konečném pořadí obsadili krásné 6. místo.

SDH Dříteň

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

SKUPINA ČEZ

Byla poslední květnová sobota, a kromě obvyklého zpěvu žab a mňoukání toulajících se koček vítal právě vycházející slunce nad rybníkem Nový i hlasitý smích a vůně čerstvé kávy. Již po 17. v řadě se zhruba 6 desítek místních i přespolních, velkých i malých rybářů a rybářek rozhodlo společně strávit poklidný den u vody a přitom zde poměřit své síly. Konec května s sebou přinesl krásné slunečné počasí, a tak ačkoli štěstěna některým účastníkům zrovna nepřála a ryby se jejich háčkům vyhýbaly obloukem, panovala u vody dobrá nálada a díky níž se den protáhl až do pozdních nočních hodin.

Stejně jako minulé ročníky, tak i tento letošní můžeme označit za velmi povedený. Veliká zásluha na tomto úspěchu náleží Vám všem, kdo jste se nás rozhodli, ať už finančně či materiálně, podpořit a pak především Vám, kdo jste nám věnovali svůj čas, ať už při přípravách nebo při samotném průběhu závodů. Srdečně Vám za to děkujeme!

Na závěr bychom chtěli ještě poblahopřát všem výhercům a Vás ostatní, co jste letos neměli takové štěstí, ujistit, že příští rok, na stejném místě, budete mít další šanci. Tak Petruv zdar!

SDH Dříteň

STOLETÁ SE ROZPOMÍNÁ

u příležitosti vzniku samostatného československého státu – 20. část.

Jsme opět v ročním období „kolem dříteňské pouti“. To byla a stále je příležitost, která po dlouhou řadu generací vybízela a umožňovala setkávání nejen sousedů a farníků, ale i velmi vzdálených příbuzných a známých. V případě dříteňského kostela – počítáno řekněme od roku 1700 to může být minimálně 12 generací. Dnes už je asi vhodné připomenout, že původní význam pouti je ryze **náboženský**. Například u pravděpodobně nejpopulárnější pražské „matějské pouti“ víme, že v roce 1595 papež Klement VIII. vyhlásil **odpustky pro poutníky** do pražského kostela sv. Matěje. Vyhlášení plnomocných odpustků bylo „lákavým tahákem“ pro jakéhokoliv poutníka. Lze to považovat za jakýsi prototyp k dalším poutím. Odpustky byly vnímány jako **lidský skutek**, zajišťující ospravedlnění před Bohem. Byly plnomocné nebo částečné a jinak je bylo možné získat třeba finančním příspěvkem – milodarem třeba na špitál, významnou almužnou nebo i modlitbou. Prodejcem odpustků býval církevní hodnostář. Příspěvek mohl být použit pro farnost ale také pro válečné účely – financování křížácké výpravy. Pro určitou evidenci sloužily „odpustkové listiny“. Jak známo, proti této praxi se stavěli církevní reformátoři – Jan Hus odmítal odpustky za peníze, Jan Viklef a Martin Luther zcela. Stojí za zmínku že mluvíme o době kdy obecný lid neuměl číst a psát a tím větší výsadou byl opak u kněžského řádu.

Přímá souvislost pouti v jakékoliv lokalitě s místním kostelem je zřejmá. A evidentní je také fakt, že tam kde se pravidelně shromažďuje množství lidí, tam jsou příznivé podmínky pro jakékoliv obchodování. Nejlépe s tím co lidé právě potřebují. Velmi rychle se proto

k náboženskému statutu poutí připojila nabídka konzumu a zábavy a každý dnes snadno vyhodnotí co kde převažuje. Z historického pohledu je poutí ve smyslu putování – cestování v první řadě cesta do kostela. U místního a farního kostela to bývalo běžnou záležitostí takže to ztratilo punc výjimečnosti. V našem regionu si tento punc zachovává **putování k poutnímu** kostelu Panny Marie na Lomci – častěji řečenému Lomeček. Nemluvě o pozdějších návštěvách, sám jsem se účastnil takového poválečného procesí ze Dřítěně, tuším v roce 1947, kdy to znamenalo do školního předmětu „náboženství“ významné plusové body. Historie tohoto poutního místa se začala psát začátkem 18. století. Libějovické panství do té doby měnilo často majitele – přes Malovce a Rožmberky, hraběte Zrinského a Švamberky to byly Buquoyové. Hrabě Filip Emanuel Buquoy (1674-1703) položil s vážnými osobními pohnutkami 1.5.1695 na lomeckém vrchu základní kámen, který světil kněz P. Lukáš Pakosta. **Barokní kostel** byl vysvěcen za účasti mnoha **poutníků** 14.září 1704 zasvěcením Jména Panny Marie. Postupně následovaly přístavby a doplňky, výzdoba,

postranní oltáře a kazatelna. Jedinečností je baldachýnový typ oltáře, nad nímž je **zavěšen** osmiboký svatozánek, v jehož horní části je uložena zázračná soška Panny Marie, která má původ u hraběte Karla Filipa Buquoye (1636-1690) vědce a cestovatele.

Ve smyslu výše řečeného byla a je poutí také cesta do farního kostela na **Bílé Hůrce**. Ten je připomínán již od roku **1384**. S tím souvisí zpráva, že v roce 1389 je farářem na **Bílé Hůrce** plebán Šimon, který je současně děkanem a vikářem bechyňským. Českým králem je Václav IV., syn Karla IV. Do farnosti patřily mimo současné části obce (s výjimkou Velice a Libívi) ještě Lhota pod Horami, Sedlec, Strpí, Újezdec, Knín a do roku 1786 také Zábolí.

Při této příležitosti stojí za zmínku, že nejstarším kostelem v regionu je kostel **sv. Prokopa ve Křtěnově** se svým „rokem narození“ – 1261, to jsme v období vlády Přemysla Otakara II. Ke křtěnovské faře se váží zpráva, ve kterých figuruje **Aleš z Březí** (obec zlikvidovaná v souvislosti se stavbou JETE) patrně bratranec Petra Chelčického, který mu zprostředkoval získání uvolněného místa na faře ve Křtěnově v roce 1395. Ctižádostivý Aleš mířil výš než na venkovskou faru. V roce 1413 je vyšehradským kanovníkem a patří do okruhu důvěrníků Václava IV. S podporou kališníků jej král 3. 10. 1416 dosazuje na místo biskupa v Olomouci.

Tamní kapitula ovšem před tím zvolila za biskupa Jana Železného, Husova odpůrce, pozdějšího kardinála a účastníka kostnického koncilu. Aleš z Březí se ocitá mezi „mlýnskými kameny“ – při něm stojí moc světská, proti moc církevní. Papež Martin V. spor vyřešil v únoru 1418, kdy do Olomouce potvrdil Jana Železného a Aleše z Březí jmenoval do Litomyšle. Biskupství v Litomyšli za husitských válek zaniklo a Aleš z Březí se usadil ve Svitavách. Tam zemřel v roce 1442 ve věku asi 72 roků.

Po náboženském a církevním pohledu na poutí přichází na řadu **pohled světský** a ten má mnoho podob – od pohledu dětí přes rolníky a chalupáře, přes stánkaře a pouťové atrakce

až k dění ve výčepu a na sále.

Každou **třetí červencovou** sobotu a neděli mají všichni zdejší rodáci od malička pevně v paměti. A k tomu datu se již dlouho předem směřuje mnoho aktivit. „Alespoň tu kuchyni musíš letos vymalovat když si to loni nestihnul!“ Stánkaři a „světští“ si „na obci“ vyjednávají místo a podmínky, pořadatelé pouťové zábavy už mají s kapelníkem vyjednáno kdy a v kolik muzikanti začnou. Samozřejmě, že je to všechno „honička“, protože vedle vši té normální práce na poli a ve chlěvě je třeba mít na poutí nakoupeno, napečeno, navařeno, umyto, vydrhnuto, vypráno, vyžehleno a všude uklizeno. Ale ne jenom tak halabala, ale opravdu vygruntováno, protože přijede brácha se švagrovou, děda z Temelínce a možná pustí i Pepíka na opuštěný z vojny, a potom tady bude i s Jarunou, i když jenom na chvíli. „Ještě je třeba našťipat dřevo do foroty, protože na tu elektrickou troubu jsem si ještě pořádně nezvykla, a

táto, před tím malováním nezapomeň vyčistit od sazí roury od kamen... k řízkům by se hodily nové brambory, tak se podívej do šňorků snad tam už něco vybereš...“ Ještěže ty slepice už zase nesou, protože si nedovedete představit, kolik já kolem tý pouti spotřebuju vajec... a ještě nudlové těsto, játra na knedlíčky, strouhanku, snad jsem na něco nezapomněla – ano ještě stlučení másla. Ono se řekne vypráno ale to máte práci den, nejlépe když je slunečný – vyvážka, necky, valcha, ohřátá voda, prací prášek, mýdlo, šmolka a potom bělení na slunci na trávníku a nezapomenout kropit. Ono se řekne – napečeno, ale to musíte mít namletý mák a připravený tvaroh, švestková povidla, rum, vanilkový cukr... a k tomu všemu hlídat aby se bábovka nebo koláčky nepřipálily. V sobotu k večeru ještě zamést na dvoře a před barákem, protože – to byste nevěřili, co je všude smetí a prachu, to poznáte při sebemenším zavíření vzduchu, třeba od koštěte. Tady přece vzniklo to známé – utíkal až se za ním prášilo. No a potom rychle k rybníku ten pot a prach spláchnout. Honem hodit něco do sebe a na sebe a z dálky už je slyšet od kolotočů... až koníčky osedlám... pojedeme spolu nahoru a dolů... a tak teprve teď začínáte volněji dýchat, shon zůstává někde za vámi a vy se konečně noříte... a to podle toho jestli jste kluk nebo holka, jestli je vám dvanáct, šestnáct, šestadvacet – čím více křížků máte na zádech tím méně se vás to tu týká. Ale z těch kterých se to týká si tu vybere zaručeně každý. Je tu pouťová sobota večer.

Kolem svatého Jána zase stojí maringotky s dřevěnými schůdky na vstupu – později to budou obytné přívěsy, kolem na šňůrách vlajkosláva vypraného prádla, ve vzduchu a na zemi elektrické kabely a několik amplionů z různých zdrojů se pokouší přilákat zájem právě na tu svou atrakci. Po deváté večer se začíná stmívat a kraválu je tu jako o pouti. Veřejná produkce hudby, poplatky pro OSA, pohoda bydlení, hygienické limity a vliv decibelů na lidské zdraví – to vše je někde v daleké budoucnosti.

Kolotoč plošinový býval zásadně s koníčky až později s autíčky, kolotoč řetízkový je zábavou řekněme pro starší a pokročilé a když si vyčiháte sedačku hned vedle té, které potřebujete dát něco najevo... samozřejmě, že „každá sranda něco stojí“. Obdobný výběr nabízí houpáčky ve tvaru „lodiček“ pro jednu až dvě osoby. Na dřevěné nebo kovové konstrukci je tu šest lodiček. U těch dokonalejších se mohou vydovádět i odvážlivci, kteří dnes mluví o adrenalinu, pojem který v časech, o kterých je řeč nebyl v našem slovníku znám. Jedna – dvě – tři střelnice působí a lákají jako výkladní skříň neomezených možností. Obligátní papírová růže na špejli, pyramida kovových válečků, broky nebo šipky; v každém případě se v první řadě za každou ránu platí a v druhé řadě jde o to přesné zamíření... když chvíli počkáme, výřecná naparáděná obsluha určitě někomu z okounějících na pět minut střelnou zbraň pronajme a hned je úroveň napětí o pár stupňů výš. Čím dražší a lákavější trofej, tím více ran... ale co byste pro tu svou

neudělal – pouť je tu přece jen jednou za rok, takže ve šrajtofli se s tím už nějaký ten pátek předem počítá. Samozřejmě že je tu také vždycky několik kluků patřících do kategorie „každý začátek je těžký“. Ale od toho je přece pouť, aby člověk vyzkoušel jaký je rozdíl mezi prakem a flintou. Ostatně právě gumu na prak – hranatou 5x5 mm si můžete právě tady „vystřelit“. To je jiný donos než mít na praku gumy nastříhané z vyřazené duše na kolo.

Není myslitelné, že nepotkáte známou tvář a není myslitelné, že nemáte žízeň, v krajním případě – chuť na orosený půllitr. Nezapomínejme – jsme v čase kdy se ještě neprodávalo lahvové pivo v obchodech. A do roku 1949 tu ke chlazení sloužil přírodní led, v tomto roce skončilo užívání objektu ledovny (o které jsme si už povídali) k účelu, ke kterému byla „kolaudována“. Chlad přírodního ledu úspěšně nahradilo chladírenské zařízení firmy FRIGERA KOLÍN. A my – tady na návsi se musíme rozhodnout, které ze tří hospod svěříme svou důvěru.

Bud' to bude „U Sedláků“ ale slyšelo se i na „U Maršálků“ (č. 7), nebo na kopečku „U Truhlářů“, ale slyšelo se i na „U Kovandů“ (č. 57) anebo tady „U Šulců“ (č. 35) to máme hned vedle. Je to místo současné „dříteňské hospody“, které jen za poslední dvě staletí prošlo značnými změnami. Abychom nezůstali historii příliš dlužni vezmeme to více „z gruntu“.

Podle soupisu ve „Stabilním katastru“ a zaměřování asi z roku 1828 je zaznamenán stav, který

nastal po vydání „Dvorního dekretu“ (1783) a následných opatřeních s cílem snížit zátěž robotou. Podle uvedeného soupisu hospodařil na č. 35 – na dominiánské (panské) chalupě

Jan Oswald – který měl podle uvedeného dekretu pronajato $\frac{3}{4}$ lánu půdy. (Zemský lán = 18,1 ha.) Panská půda byla smluvně pronajata s tím, že nájemce bude odvádět stanovené dávky.

Je velmi pravděpodobné, že Oswald současně mohl být provozovatelem hospody. Na vysvětlenou – v obci bylo asi 16 těchto „dominiánských chalup“ a na nich sloužili vrchnosti a obci například a mimo jiné – ouřední mušketýr, pekař, řezník, baštýř, ponocný, ovčák, mlynář, vinopalník, ras a také hospodský či krčmář. Nebudu zamlčovat informaci, že kolem roku 1900 bylo ve Dřítěni provozováno celkem pět hospod na 620 obyvatel.

Když budeme mluvit „jak nám zobák narostl“ musí padnout věta – pilo se tu odjakživa. Historie

nás informuje, že ve Dřítěni s místním správcem vydatně holdoval truňku také regent Jakub Krčín (1535-1604), nejen stavitel rybníků, ale také zakladatel pivovarů. Pivo se táhne historií civilizace jako pověstná „červená nit“. Současné globální náznaky o vaření a pití piva sahají 13 000 roků do minulosti. První zmínky o vaření piva v Čechách patří do období 970 – 993, kdy jde o vaření piva v klášterních pivovarech. Jenomže – již v tomto 10. století dosáhlo pití piva v českých zemích takovou míru, že biskup Vojtěch žádal pape-

že, aby vydal **zákaz** vařit a pít v Čechách pivo, protože – „věřící holdují nesmírnému pití piva a nevedou řádný život“. České Budějovice získaly „právo várečné“ v roce 1265, první zmínka o Dřítňi je z roku **1432**, protivínské pivo je známo od poloviny 16. století.

V jaké atmosféře tu tenkrát asi žili? V roce 1432 uplynulo 8 let od smrti Jana Žižky, v Čechách vládne 12 zemských správců, následuje bitva u Lipan. Katolická církev je v hluboké krizi, začátkem 15. století má v jednu dobu tři papeže a schizma se táhne ještě přes koncil v Kostnici (1414-1418) až do roku 1429. V tomto období byli upáleni Mistr Jan Hus a Jeroným Pražský. Když byl v roce 1432 „pacholek Jan z Dřítňe vyručen z budějovického vězení“, měli si krčemníci u stolu s korbelem piva rozhodně o čem povídat, spíše nevěřím, že k tomu měli chvíli klidu. V roce 1431 Prokop Holý rozdrtil křížáky u Domažlic a v **Basileji** začíná zasedat další koncil (církevní sněm) v počtu kolem 150 kardinálů a biskupů. Po šesti letech jej papež přesunuje do města Ferrara v Itálii a v roce 1439 do Florencie, koncil skončil po jedenácti letech v roce 1442. Katolická církev potažmo koncil měl rozhodně co řešit – reforma církve, boj proti husitství, papežské schizma.

1434 v bitvě u Lipan je pobito na 1300 husitských radikálů – mezi nimi i Prokop Holý a na 200 jejich protivníků. Přeživších asi sedm stovek z polního vojska bylo ve stodolách nedaleko Českého Brodu upáleno rozhořčenými katolíky. Politickou úlohu přejímají **umírnění husité**, kteří se ujímají jednání s basilejským koncilem.

Přispějme dříteňským krčemníkům do řeči tím, že jméno **rytíře Malovce** - jehož potomek je tu teď pánem, je spojeno s pověstí, že v roce 1260 položil základy ke kapličce pro Pannu Marii na Svaté Hoře u Příbrami, jako své poděkování za vyslyšenou prosbu o ochranu před nepřáteli. Basilejský koncil je historií považován za **schizmatický**. V červenci **1436** byly

v Jihlavě vyhlášeny výsledky jednání s husity jako **basilejská kompaktáta** (v Čechách řečená „komprdáta“). Proklamovala

- mír mezi českomoravskými husity a ostatními národy

- přijímala kališníky jako součást církve římské, povoleno přijímání pod obojí, tedy i z kalicha

- uznávala náboženský status quo v Čechách a na Moravě s tím, že dospělí obyvatelé se mohli rozhodnout pro husitské či katolické vyznání.

Roku **1437** padnul Sion u Kutné Hory – poslední kališnický hrad a Zikmund, syn Karla IV. nechává popravit 53 šlechticů v čele s Janem Roháčem z Dubé.

Roky 1439 – **1452** jsou pro Čechy obdobím **bezvládí**. Jakési právo víceméně zajišťovali někteří rytíři vybírající daně především pro sebe. Docházelo i ke drancování vesnic. Obecný lid představovala chudina – podruzi, hospodářská čeleď, vandráci, žebráci, násilníci, invalidi a staří i mladí nemocní. Po celá ta staletí šlo mnohým jen o přežití a mnohým se to dařilo jenom na krátko. Kompaktáta zrušil papež Pius II. v roce **1462**.

Ani poté zdaleka nezavládla všeobecná jednota v nazírání na náboženské vyznání. Náboženské, politické, mocenské a ozbrojené střety pokračovaly dál střídavě s menší či větší intenzitou. Pro ilustraci pro nás nepředstavitelné doby pár připomínek: Velmi vysoká negramotnost až do 18. století, od 2. poloviny 14. století až do poloviny 18. století časté „morové rány“ a hladomor pramenící z neúrody a válčení, vysoká dětská úmrtnost, místo lékařů kořenářky a zaříkávačky, u vozů se začíná používat otáčivá přední osa (rejď přední nápravy). Pěstuje se pohanka, žito, pšenice a hrách, později chmel. Počátek pěstování brambor v Čechách je datován kolem roku 1780. Obsáhlé by bylo povídání o peripetiích kolem husitů a Jiřího z Poděbrad, který se stal „králem dvojího lidu“ v období 1458 – 1471, o papežově křížové výpravě proti tomuto **kacíři** završené Matyášem Korvínem. Naši krčemníci museli být svědky přesunu polního vojska, pěšáků se sudlicemi a kopími, prvků vozové hradby i odhodlané jízdy na koních.

Matriky farnosti Bílá Hůrka byly zničeny požárem v 17. století a proto jsou údaje ze záznamů v matrikách k dispozici až od roku 1703. Užitečná je jistě informace z roku **1669**, která říká, že stavení č. p. 7 je využíváno jako „panská krčma“. Odbočili jsme od piva ve vztahu k **č. p. 35** – „U Šulců“. Zopakujme dřívější zmínky dokládající souvislost – pěstování chmelu, „sudárna“ v areálu dvora, ledovna, sklepení ve skále pod kostelem jako ideální prostor pro skladování sudového piva.

Asi v roce 1874 se stal majitelem této nemovitosti **Bernard Šulc**. V prosinci 1890 (podle sčítání lidu) je v č. p. 35 označen za „majitele řeznictví a **hostinské** živnosti“ pětadvacetiletý tovaryš **Alois Šulc**. Jistě tak rozhodnul jeho otec Josef, řeznický mistr a vdovec, kterému je již čtyřiašedesát. Alois jako majitel tu má za učedníky dva bratry, osmnáctiletého Adolfa a šestnáctiletého Filipa. Ale jsou tu ještě další – čtrnáctiletý Jakub a jedenáctiletý Karel. Dovídáme se, že čtyřiašedesátiletá Aloisova sestra Alžběta je v americkém New Yorku. Jako tovaryš tu pracuje Aloisův 58letý ženatý strýc Bernard a v domácnosti 48letá teta Kateřina. Výčet uzavírá Aloisův bratranec Albert Šulc, kterému je 11 roků. Bez Alžběty je tu devět nositelů jména Šulc. Jsou „izraelského“ náboženského vyznání a jako všichni místní obyvatelé zapisují, že jejich státní příslušnost je „**ra-kouská**“. Roky plynou v pilné manuální práci.

V roce 1910 sčítací komisař František Paleček (místní řídící učitel) zapisuje následující.

Alois Šulc, nar. 1865, majitel živnosti řeznické a **hostinské**; manželka Alžběta, nar. 1867, spoluvlastnice živnosti. Následuje 7 dětí – Hermína (1892), Anna (1894), Josef (1896), Marie (1898), Otylie (1900), Adolf (1901), Olga (1903). Desátým sčítaným je Aloisův bratranec Albert Šulc (1879). Pro úplnost ještě hospodářská zvířata – 1 kráva, 1 kuň.

Z ústního podání vím, že „U Šulců“ na vratech bývala tabulka se slovem HORNISTA; v pozdější mluvě – **ZDE SE HLÁSÍ POŽÁR**.

Jak je dokumentováno na památníku který je věnován těm občanům obce, kteří padli nebo zahynuli v období světových válek z rodiny Šulců je to celkem šest jmen. Tři ženská a tři mužská. Již z první světové války se nevrátili Josef Šulc (1896) a jeho strýc Vojtěch Šulc (1879). Těm dalším se budeme věnovat v některé následující chronologii.

Toto povídání chce alespoň zčásti dokumentovat **skutečnost**, že všechny zdejší generace si procházely, pokud ne každodenním, tedy častým spojením s děním na této parcele.

Z doby první světové války se dovídáme, že – v prosinci 1914 Alois Šulc (podobně jako řada jiných) dodal eráru 50 kg žita a v roce 1917 byl potrestán pokutou, když nesplňoval povinnost odevzdávat z poraženého hovězího kusu určené množství loje. (Raději jej prodával lidem aby si mohli doma „omastit“.) Z dalších záznamů

- v lednu **1919** byla v hostinci „U Šulců“ pořádána hasičským sborem první taneční zábava po válce

- na jaře roku 1919 přistavoval řezník a hostinský Alois Šulc přední část stavení k obývání a řeznický krám. K tomu mohu doplnit osobní svědectví – řeznický krám byl přístupný přímo z návsi, byl situovaný vpravo od vrat do průjezdu (vlevo byl sál a za ním výčep). Průjezd mířil na dvůr. Řeznický krám byl vybudován v tehdejší tradičním stylu se vším všudy - na podlaže dlaždice, za pultem s nezbytnou váhou řeznický špaček, stěna – bílé obkladačky s háky a co bylo asi nejen pro mě, jako pro kluka, řeknu „atraktivně – vábívé“, úžasná vůně uzenin, které byly v nabídce.

- v roce 1921 se v sále „U Šulců“ představili místní ochotníci s komedií F. F. Šamberka „Jedenácté přikázání“.

- 30. července 1923 byl osmapadesátiletému Aloisi Šulcovi pietně předán pamětní diplom potvrzující, že jeho syn Josef zemřel jako legionář v Rusku.

- V roce **1924** byla z iniciativy Aloise Šulce a Františka Vokáče zahájena sbírka s cílem vybudovat pomník spoluobčanům padlým ve válce. Sami iniciátoři značně přispěli a záměr byl završen ještě toho roku v létě velkolepou slavností u příležitosti odhalení pomníku padlým.

- V neděli **9. ledna 1927 „U Šulců“ „Hasičský bál“** – první akce konaná ve Dřítině při **elektrickém** osvětlení.

- **1937** – Adolf Šulc vystavěl u č. p. 35 chlévy.

V tomto vzpomínání vynecháme období „protektorátu“ a druhé světové války. Pro dříteňskou rodinu Šulců a Langbartů bylo tragické a likvidační – vrátíme se do něho v dalším vzpomínání.

V souvislosti s poutí ale zůstaneme na parcele nemovitosti „U Šulců“.

Atmosféru v prvních poválečných letech nelze popsat výstižně a přitom stručně – také k těmto rokům se ještě vrátíme. Bylo to „zmrtychvstání“, byla tu Rudá armáda – osvoboditelka, vládlo vlastenecké nadšení, revoluční nálada, budovatelské odhodlání a na řešení čekalo nekonečné množství práce ve smyslu rozvoje

života obce. Ale právě s tím si teď – o pouti - přece nebudeme lámat hlavu. Veselo je „U Maršálků“, „U Truhlářů“ i „U Šulců“. I když... Takže popořádku a již více méně stručně.

V roce 1945 se hospodské a řeznické živnosti v č. 35 ujímá Jan Kučera, který ještě u Adolfa Šulce pracoval jako přední tovaryš. Protože ještě před válkou stačil František Sedlák (č. p. 7) adaptací docílit zvětšení tanečního sálu, stávalo se často, že účastníci – hlavně „omladina“ - měli možnost o pouti či o posvícení přecházet od „Šulců“ k „Maršálkům“ nebo naopak. Bylo tomu tak i o pouti v roce **1948**, kdy „tancovačka“ byla jak „U Šulců“, tak „U Maršálků“.

Za určitou „normu“ pokud jde o počet tanečních zábav během roku je možné považovat číslovku 6 – ples hasičský, ples myslivecký, ples maškarní, pouť, dožínky, posvícení. Z dalších záznamů také vysvítá – co „přinášela doba“.

- V sobotu 2. června 1951 v hostinci „U Kučerů“ občané obce navštívili vystoupení hornického souboru z Oseku u Duchcova (nábor do hornictví)

- V neděli 4. listopadu 1951 sehráli žáci školy v sále „U Kučerů“ maňáskové představení

- „Posvícení v Hudlicích“. (Byl jsem jedním z aktérů, režii měl pan učitel Jan Humhej z Týna.)

- V roce 1952 – v květnu „Akademie“ na téma Den matek, a v prosinci se v sále „U Kučerů“ promenádoval „Děda Mráz“.

- Na jaře 1954 „U Kučerů“ schůze občanů k vysvětlení nového volebního zákona.

Následně sem byla situována také volební místnost.

- **1955** – majetek rodiny Šulců, nemovitost č. p. 35 – hostinec a řeznictví koupilo lidové spotřební družstvo JEDNOTA.

- 1957 – čtvrtek 24. ledna v sále „U Kučerů“ - Výroční schůze JZD. Po oficiálním programu účinkuje dechová hudba kapelníka Tomáška z Cehnic. (Pane Tomášku, k Vám se také musím ještě vrátit. A mnohem raději než k té válce.)

- 1958 – masopustní úterý – „U Kučerů“ po odpoledním maškarním průvodu „bál vousatých“

- V úterý 27. ledna **1959** – **poslední** shromáždění zdejších občanů v původních prostorách této hospody. Byla to výroční schůze JZD.

- Následně družstvo JEDNOTA dokončuje **úplnou demolici** všech budov. Má připravený

- projekt novostavby zahrnující – pohostinství a prodejny potravin, masa a průmyslového zboží. Jan Kučera se přestěhoval do zakoupeného domku č. p. 37.

- Po dokončení novostavby v roce **1961** byl zahájen provoz 1. prosince. Vedoucím provozovny se stal Mikuláš Jancura s tím, že je mu v rámci objektu k dispozici bytová jednotka. Zprovoznění tohoto celku mělo další dvě podstatné souvislosti

- obchod „konzum“ provozovaný od roku 1935 v č. 57 (u kostela) byl zrušen a v nové prodejně pokračoval vedoucí dosavadního obchodu Jan Sedlák

- byl ukončen letitý provoz pohostinství „U Truhlářů“

resp. „U Kovandů“ v č. 57 a to bez náhrady. Při dobré vůli můžeme za pozdější náhradu považovat hospůdku „Na kovárně“. V době výstavby „kulturního domu“ – jak se také někdy říkalo, nebyl k dispozici taneční sál. Z iniciativy kluků z mládežnické organizace i mimo ni, bylo navrženo a ve spolupráci s truhlářem Třískou z Kočina také realizováno – vyrobit parketovou plochu 9x8 m z desek (hoblovaná prkna) na trámkové nosné konstrukci (36 desek 2x1 m). Parket bylo možno smontovat, demontovat a skladovat. „Vynález“ parketu byl zejména mladou tancechtivou veřejností s potěšením přijat a s velkým úspěchem několik roků provozován se značně nadneseným heslem „v zimě v létě – na parketě“. Například na neděli 16. července 1961 o pouti byl parket instalován v tehdy romantickém prostředí vlevo od nájezdu na hráz rybníka Hořejšího, pod vysokými košatými stromy a se setměním s rozsvícenými lampiony. Tekuté občerstvení k dispozici, k tomu hrál opět Tomášek a navíc – krásný teplý letní den.

V roce 1963 v neděli 29. září bylo do Dřítěně delegováno šest turistů ze SSSR. Po prohlídce obce, JZD a obchodu byla v provozovně JEDNOTY (č. p. 35) společná večeře s představiteli obce, nechyběla ani zdravotní beseda v přátelském porozumění byla ukončena po půlnoci, když pro sovětskou skupinu přijel očekávaný minibus – jak vidět u piva se člověk zapovídá a čas běží. Je třeba se jít na zítřejší pouť vyspat, ještě dodám – nevím, jak dnes, ale tenkrát kdy neznali GPS a k navigaci sloužilo hlavně Slunce a Polárka byly na cestách významným i lákavým **orientačním bodem** hospody. Když se cestou na frontu v Királyhidě ocitnuli Švejk a sapér Vodička na divizním soudu u výslechu u auditora Rullera,

domlouval si tam náš populární voják následující: Až bude po té vojně, tak mě přijď navštívit. Najdeš mě každé večer vod šesti hodin „U Kalicha“ Na Bojišti. Jako kluk jsem ještě neznal Budějovice, ale díky pověstné příhodě „já stará kráva nechala U Černého vola kolo a nákej bejk mi ho tam ukrad“ jsem se docela těšil, až ten orientační bod poznám. Bylo to bez jízdního kola a byl to ubytovací hostinec kousek od náměstí v Kněžské ulici č. 18.

Je tu pouťová neděle. Někteří stánkaři přijeli již v sobotu večer, aby měli svůj „plac“ jistý, cukrová vata, okurky v láku, lízátko, pendrek, turecký med, lesněnky, fialky, pokud bylo včera rámu jako o pouti, dnes je ho víc, přibýly ampliony, vyvolávači, písňalky, motory, frkačky, perníková srdce jdou na odbyt – nejčastěji ty „Z pouti“ nebo „Z lásky“. Málokteré z dětí odolá obálce zvané „štěstí“ za korunu nebo za dvě, nejčastěji jde o prstýnek. Figurky, zrcátka, opičky nebo krepové míčky na gumičce, pistolky na kapslíkové pásky. Roční období tu má svoje dva společenské vrcholy. Zimní – to je čas vánoční a letní – to je právě dnešní pouť. Proto není divu, že jsou všichni návštěvníci ve svátečním a v rumraji, ve kterém téměř zaniká volání zvonů na mši svatou do kostela. Kostel je tentokrát obzvlášť naplněný a ke Svaté trojici se nesou modlitby za trvalý

mír a porozumění mezi lidmi a mezi národy.

Venku vládne optimistická atmosféra, pouť je eldorádem pro děti, dospěláci mají radost, že se po roce či po několika letech znovu setkávají se známými tvářemi. S někým už se nepotkáte, alespoň zavzpomínáme, povíme si, co se za tu dobu u nás změnilo, a popřejeme všechno dobré do budoucna. O pouťovém obědu už jsme se letmo zmínili, jednak jde o vrcholnou reprezentaci každé hospodyně, co kuchařky, jednak je nezbytností přinést „ze vsi“ od „Šulců“ později od „Kučerů“ minimálně dvě litrové lahve piva právě načepovaného do lahve s patentním porcelánovým uzávěrem a těsnicí gumičkou. Pro děti bývala k mání Zátkova limonáda – citronová, malinová nebo i čokoládová.

Pro kluky a dívky, kterým už se „zapálila lýtka“, začíná pouťové eldorádo kolem pouťové taneční zábavy. Děvčata tu stávala podél stěny místy i ve dvou řadách. Ve věkovém rozptýlu od šestnácti do šestadvaceti i výš se téměř vždy našli dva „kohouti“ s nevyřízenými účty, v krajním případě byl přítomen někdo z klanu, který vyznával heslo „ať jsme bití – jen když se perem“.

Podrobnosti i tady necháme na jindy. Vždy se objevila parta, která si objednala a zazpívala před muzikanty tu svou. Nepřeborný repertoár o dragounech, o formanech, o myslivcích – mohl přijít kdokoli – sedlák, student, šofér, zedník, voják, tesař, hasič, zahrádkář či rybář – nic muzikanty nezaskočilo. Protože z odkazu Malovců má Dřítěň ve znaku podstatnou část koně a protože kapelník Tomášek na dřítěňáky docela „trpěl“, připomeneme si alespoň pár písniček, které mají vztah ke koním a které si nejen před Tomáškovou kapelou a nejen o pouti zpívali generace předků. A ne – pro nic za nic, kolem roku 1930 bylo ve Dřítěni pečováno o 47 koní.

Bez koní byl život v obci nemožný, koně byli po staletí zapotřebí k obdělávání polí a ještě do padesátých let minulého století sloužili jako dopravní prostředek nejčastěji v záprahu do bryčky, byli chloubou každého sedláka. Takže – Čípak jsou to koně, Už zase ve stáji koničci hřejtají, Koupím já si koně vraný, Čtyři koně ve dvoře, Už mě koně vyvádějí, Mugrauerovo koně, Táhle stojí můj kůň vraný, Zařehtej můj vraný koničku...

Zítra je pondělí a jde se na žito. A světští se s celým svým herberkem začínou posunovat na další štaci, kterou je tradičně Protivín.

60. LET VÝROČÍ TĚLOVÝCHOV- NÉ JEDNOTY DŘÍTEŇ

SKUPINA ČEZ

V sobotu 10. 6. byla v Dřítěni velká sláva. Náš fotbalový klub oslavil 60. let od založení a to se muselo pořádně oslavit.

Program byl nabitý už od samotného rána. Brány dříteňského hřiště se otevřely už v devět hodin ráno, diváci a fanoušci začali přicházet na hřiště natěšení na bohatý program. Už od 9:15 hodin začínal na hřišti první zápas mladší přípravky, která odehrála přátelské utkání s SK Zliv. Tímto jim děkujeme, že pozvání na utkání přijali. Tento zápas se odehrával na hlavním hřišti, přesněji na jedné půlce. Na té druhé se odehrávala další podívaná. Mohli jsme sledovat další zápas tentokrát starší přípravky. Ta odehrála taktéž mistrovské utkání proti TJ Slavoj Temelín. Přestože utkání vyšlo Temelínu (8:10), tak si ho všichni to užili. Stejně tak jako diváci, kteří díky těmto zápasům viděli spoustu gólů.

V 10:30 už jsme měli připravený další zápas. Nebylo na co čekat. Jednalo se o mistrovské utkání dorostu. Ti si to rozdali s SK Lišov. Už hned z kraje zápasu jsme se mohli radovat z gólu dříteňských, jenže hned pár minut na to odpověděli hráči z Lišova. Ve 23' jsme viděli další gól a znovu od našich soupeřů. Ale na odpověď od domácích jsme nemuseli dlouho čekat a už ve 25' přišla odplata. Poločas skončil 2:2. A tak tedy skončil i celý zápas. I přes veškerou snahu Dřítěně poslat do lišovské brány alespoň ještě jeden gól. Utkání TJ Dřítěň a SK Lišov skočilo 2:2.

Blížila se další část programu. Hodiny ukazovaly 12:30 a na hřiště přicházeli starší žáci. Původně se měl hrát přátelský zápas, ale trochu jsme to okořenili a místo toho jsme to vyměnili za mistrovský zápas proti TJ Slavoj Ledenice. Už v 5' otevřeli skóre ledeničtí. Což si asi dříteňští fanoušci nečekali. Samozřejmě v 11' jsme slavili gól. A za první poločas jsme takhle slavili ještě dvakrát. Poločas skončil 3:2 a naši starší žáci odcházeli spokojení do kabin. Po návratu na hřiště bylo vidět, že se ještě nekončí. Ale to ani ledeničtí. V 56' jsme dostali druhý gól od Ledenice.

To vůbec nic nezměnilo. V 59' jsme poslali balón znovu do soupeřovi brány. Takhle to bylo i v 61' a 70' a to byl i poslední gól zápasu. Mistrovské utkání starších žáků TJ Dřítěň proti TJ Slavoj Ledenice skončil 6:2.

14:00 hodin odbilo a na hřišti se odehrával další zápas. Tentokrát jsme proti sobě postavili „Starou gardu“ TJ Dřítěně. Trocha nostalgie bylo potřeba, když už se mělo vzpomínat na fotbalová léta. Bohužel staré gardě počasí moc nepřálo, ale i tak se nevzdali a hráli krásně! Týmy jsme měli rozdělené na tmavě modré a bílo-modré. I když se zrovna v tuhle chvíli počasí měnilo, jak jen mohlo, gólů padalo i tak dost. Tento zápas vyhrála samozřejmě Dřítěň, kdo jiný. Když tedy půjdeme do detailu, více branek daly tmavě modří. Utkání „Staré gardy“ skončilo 6:3.

Odbila 16. hodina a diváci už natěšení hleděli na hřiště, které už bylo trochu zničené hlavně kvůli dešti. Na hřiště konečně přicházela hlavní část celého dne. Jak A mužstvo TJ Dřítěň, tak i Legendy AC Sparta Praha. I když k nám přijeli do deště, počasí se umoudřilo a na nástup i skoro celé utkání jsme velký déšť neviděli. Rozcvička započala a my viděli jen samé úsměvy u obou týmů. Známymi tvářemi se tým ACS jen hemžil. Všichni návštěvníci se nemohli dočkat začátku.

Vtípky padaly jeden za druhým a už se blížil nástup na první půli. Udělaly se fotky obou týmů, co nejrychleji kvůli počasí, kdyby nám začalo ještě pršet. Na první výkop tohoto utkání jsme si nemohli pozvat nikoho jiného než posledního žijícího zakladatele TJ Dřítěň, p. Jana Horkého. Tímto bychom mu chtěli poděkovat za jeho dlouholetou činnost.

Začátek se pomalu rozbíhal a co si budeme povídat, ze začátku sparťani trochu vypouštěli. To se po pár minutách trochu otočilo. První gól padl do brány Dřítěně a nebyl poslední. Pan rozhodčí poté odpískal penaltu pro Dřítěň a chlapi se trochu víc rozjeli. Druhý dříteňský gól už dopravili mladíci a musíme říct, že byl vážně krásný.

I když ACS nám nedalo nic zadarmo a nakonec jsme dostali 7 gólů, utkání si užili jak hráči, tak diváci. Utkání

A mužstva TJ Dříteň a legend ASC skončilo 2:7. Po zápase nesměly chybět fotky kluků ze Sparty s diváky.

Celý tento fotbalový den byl zakončený živou hudbou a „volnou“ zábavou. Někteří jedinci měli volnou zábavu do brzkých ranních hodin.

A tímto příspěvkem bych chtěla za celou tělovýchovnou jednotu Dříteň poděkovat všem, kteří se přišli podívat a tím i podpořit náš klub. Dále bych chtěla poděkovat SK Zliv, že přijali pozvání na přátelské utkání. Také jsme rádi, že nebyl problém odehrát mistrovské utkání s TJ Slavoj Ledenicí, SK Lišovem a TJ Slavoj Temelínem. Poděkování patří i našim hráčům a to současným i bývalým.

Další díky patří předsedovi TJ a všem ostatním, kteří

si s tím dali velkou práci, aby vše klapalo. Děkuji i panu správci za krásně připravené hřiště i vše ostatní, když vím, jaké nervy s tím měl.

V neposlední řadě děkuji legendám AC Sparty Prahy za krásný zážitek, dobrou náladu, kterou přivezli a přátelské chování.

Znovu poděkování patří nejstaršímu zakladateli TJ Dříteň p. Janu Horkému, že se za námi zastavil a pomohl nám s prvním výkopem v hlavním zápase.

A samozřejmě poděkování patří našemu panu starostovi, že nám tohle všechno pomohl uskutečnit.

Všichni doufáme, že jste si to plnými doušky užili a vzpomínky na tuhle událost vám dlouho zůstanou.

SKUPINA ČEZ

ORANŽOVÝ ROK 2023 V OBCI DŘÍTEŇ

Datum	Název akce	Místo konání	Pořádající
ČERVENEC			
01.07.2023	Posezení pod vrbou	Záblatí	SDH Záblatí
14.07.2023	Pouťová zábava	Dříteň	Obec Dříteň
15.07.2023	Pouťové sportovní a kulturní odpoledne	Dříteň	Kulturní komise obce Dříteň
15.07.2023	Pouťový zápas ve fotbale	Dříteň	TJ Dříteň
16.07.2023	10. Dříteňské pouťové slavnosti	Dříteň	Obec Dříteň
22.7.-4.8.2023	Letní dětský tábor	Lipno - Frymburk	SDH Malešice
29.07.2023	Turnaj ve fotbale "Memoriál bratří Hauserů"	Hřiště Dříteň	TJ Dříteň
SRPEN			
05.08.2023	Turnaj ve fotbale "Memoriál Františka Kabrleho"	Hřiště Dříteň	TJ Dříteň
19.08.2023	Malfest	Malešice	SDH Malešice
20.08.2023	Turnaj ve fotbale "Memoriál Václava Stulíka"	Hřiště Dříteň	TJ Dříteň
ZÁŘÍ			
02.09.2023	Valčíkový večer	Dříteň	Kulturní komise obce Dříteň
03.09.2023	Velká cena Malešice v požárním útoku	Malešice	SDH Malešice
03.09.2023	Jihočeská hasičská liga Malešice	Malešice	SDH Malešice
23.09.2023	Volejbalový turnaj	Hala Dříteň	Stulíková Pavla
27.09.2023	Vzpomínkový zápas na Václava Stulíka	Hřiště Dříteň	TJ Dříteň
30.09.2023	Memoriál V. Bíny-Rybářské závody	Chvalešovice	SDH Chvalešovice
ŘÍJEN			
07.10.2023	Turnaj v nohejbale - o pohár starosty	Hala Dříteň	Tůma Karel
14.10.2023	Turnaj ve stolním tenise	Chvalešovice	SDH Chvalešovice
21.10.2023	Pohádkový les pro děti	Záblatí, Záblatíčko	SDH Záblatí, SDH Záblatíčko-Radomilice
24.10.2023	Drakiáda	Dříteň	MŠ Dříteň
28.10.2023	Turnaj ve stolním tenise	Dříteň	SDH Dříteň
LISTOPAD			
04.11.2023	II.ročník dříteňského běhu	Dříteň	SDH Dříteň
11.11.2023	Martin na bílém koni	Velice	SDH Velice
16.11.2023	Lucerníkový průvod	Dříteň	ZŠ, Školní družina Dříteň
18.11.2023	Karetní turnaj	Dříteň	SDH Dříteň
26.11.2023	Tvoření pro stromeček	Malešice	SDH Malešice
30.11.2023	Vánoční jarmark	Dříteň	ZŠ Dříteň

AKCE S PREZENTACÍ SPOLEČNOSTI ČEZ A JADERNÉ ELEKTRÁRNY TEMELÍN ZE SKUPINY ČEZ

PROGRAM LETNÍHO KINA V ROCE 2023 NA NÁDVOŘÍ ZÁMKU VE DŘÍTNÍ

20.07. Ostrov 21:00

17.08. Buko 20:30

24.08. Mimořádná událost 20:30

MĚSÍC	Termíny - svozy odpadů - separovaný odpad!!! (plast, papír, tetrapak) VŽDY V SOBOTU
Srpen	5. srpna 2023
Září	2. září 2023

Žádáme občany, aby pytle na odpad byly využity celé a ne zaplněny jen do poloviny!

Provozní doba sběrného dvora:

Čtvrtek 16:00 – 17:00

Neděle 16:00 – 17:00

Mimo první neděli v měsíci po svozu tříděného odpadu!

Provozní doba shromaždiště bioodpadu v období od 1. 3. do 30. 11. 2023

Středa 16:00 - 17:00

Pátek 16:00 - 17:00

Sobota 16:00 - 17:00

Co patří na shromaždiště bioodpadu:

posekaná tráva, listí, dřevní hmota rostlinného původu, větve, prořezávka stromů.

**UPOZORŇUJEME
OBČANY**

**NA DODRŽOVÁNÍ VYHLÁŠKY
O DODRŽOVÁNÍ KLIDU
V NEDĚLI A O SVÁTCÍCH!**

Uzávěrka 3. čísla Zpravodaje obce Dříteň je v pátek 8. září 2023

Příspěvky můžete zasílat na kontakt: katka.rusinova@seznam.cz · Redakce si vyhrazuje právo články upravit, popřípadě zkrátit dle potřeby. Fotografie jsou zveřejněny se souhlasem autorů, ostatní bylo použito z archivů Základní Školy a Mateřské Školy Dříteň, případně místních spolků.

Zpravodaj je v elektronické podobě na stránkách obce Dříteň www.obecdriten.cz